

trykkes ved disse faa Ord; der maa de forskellige Hensyn afvejes mod hinanden. Jeg vil ikke underkende, jeg har tværtimod sagt, at Lovforslaget her indregistrerer en vis Udvikling, som har fundet Sted, men naar Lærlingeloven skal revideres, bør den nye Lov efter vor Mening byde mere af Fremskridt, end Tilfældet er her, og hvis Lovforslaget, som det nu foreligger, kommer til Afstemning i dette Ting, maa jeg altsaa bebude, at vi i vort Parti vil stille os paa samme Maade, som vore Partifæller har stillet sig i Folketinget. Jeg vil imidlertid udtale Haabet om Muligheden af en nyttig Forhandling i et Udvalg om, at det dér skulde kunne blive muligt at naa til en saadan Ændring af Lovforslaget, at vi kunde give det vor Tilslutning, og til et Arbejde i den Retning kan jeg tilsige mit Partis Medvirken. Om det saa fører til, at Lovforslaget ikke gennemføres i indeværende Samling, synes jeg ikke kan være afgørende. Hovedsagen maa være, at man, naar man nu endelig gaar til en Revision af den gamle Lærlingelov af 1889, da ogsaa kommer til et godt Resultat. Dertil tror jeg, at en Udvalgsbehandling i Landstinget vilde kunne blive Midlet, og jeg skal derfor tillade mig ved Forhandlingens Slutning at stille Forslag om en saadan.

Lange: At man ved Gennemførelsen af en Lov om Lærlingeforholdet skal stræbe efter en Ordning, der skaber Sikkerhed for en god Uddannelse af de unge Mennesker i det Fag, de har valgt til Livsstilling, og at en saadan Lov skal have Bestemmelser, der virker beskyttende for Lærlingene mod Misbrug, er noget, man fra alle Sider kan være enig om. Men ikke alle de Bestemmelser, som man fra socialdemokratisk Side ønsker indført, og som man mener skulde være af beskyttende Art, vil, selv om man siger, at disse Bestemmelser er prægede af human og moderne Aand, i Virkeligheden være til Gavn for de Mennesker, som man vil beskytte. Og man maa jo ogsaa se Sagen fra den anden Side, man maa ogsaa affatte Loven saaledes, at man ikke ganske betager Læremestrene Lysten til at uddanne de unge, thi saa vil man komme over til en Ordning — der ganske vist er kendt i andre Lande —, hvorefter Uddannelsen af Lærlingene bliver mere skolemæssig; men jeg tror, at de fleste dog har det Indtryk, at den Maade, vi her i Landet uddanner Lærlingene paa, er den Uddannelsesmaade, som er heldigst for de

unge Mennesker selv. Til Gennemførelsen af en Lærlingelov, der paa den ene Side skaber Sikkerhed for en god Uddannelse af Lærlingene og Beskyttelse mod Misbrug, men paa den anden Side ogsaa giver Mestrene saadanne Betingelser at arbejde under, at de virkelig faar Lyst til at paatage sig denne ikke altid behagelige Opgave og bliver i Stand til at opretholde Disciplinen — til Gennemførelsen af en saadan Lov vil det konservative Folkeparti medvirke, men vi vil ikke være med til at gennemføre en Lov, der ganske ødelægger det Tillidsforhold, som har eksisteret, og som bør eksistere, mellem Principal og Lærling.

Det foreliggende Lovforslag kan vi i det store og hele give vor Tilslutning. Vi betragter det som en betydelig Forbedring i Forhold til de Lovforslag, som blev fremsat i 1918 og 1919. I det store og hele tror jeg, at f. Eks. Haandværk og Industri kan være tilfredse med Lovforslagets Bestemmelser. Det samme er ikke Tilfældet med andre Fag, i Særdeleshed ikke med Handelsstanden. Handelsstanden har forskellige Ønsker, som den har fremsat Gang paa Gang, og jeg skal tillade mig at nævne nogle af disse Ønsker.

Et af Handelsstandens Ønsker, der i og for sig ikke vedrører selve Lovforslaget, er, at denne Lovgivning skulde sortere under Handelsministeriet. Det skyldes jo paa ingen Maade Mistillid til den nuværende Indenrigsminister, hvad man maaske kunde have ment, hvis Ønsket var fremsat under en tidligere Indenrigsminister; det skyldes andre Grunde. Det skyldes i mindre Grad dette, at man vel nok kan sige, at Indenrigsministeriet i høj Grad er overbebyrdet, medens Handelsministeriet kun har et lille Virkeomraade, men det skyldes særlig dette, at man ønsker, at Byerhvervenes forskellige Forhold skulde samles under Handelsministeriet, der paa denne Maade blev et Byerhvervenes Ministerium. Og det skyldes ikke mindst dette, at man indenfor Handelsministeriet administrerer meget beslægtede Forhold, f. Eks. Lovgivningen vedrørende Handelsskoler og tekniske Skoler, og det synes ret naturligt, om Lærlingeforholdet og Lærlingeloven sorterede under det samme Ministerium, som har med Handelsskoler og tekniske Skoler at gøre. Vi har fra vor Side med megen Anerkendelse set den nuværende højtærede Indenrigsminister afgive Sager til de Ministerier, hvor de naturligt hørte hjemme, og jeg vil gerne henstille til velvillig Overvejelse, om ikke det var naturligt, at Lær-